יומי או וממצ אתם אתם

שושן פורים

Mar 8

Inspired By Reb Moshe Gaffen

A vort inspired by Reb Moshe Gaffen, a friend of my dad olov hasholom's, relating to the שערי בטחון of חובות הלבבות.

Question:

Where might someone who doesn't believe in Gosh end up?

Answer: Heck

By Gosh: Vows of אוסף 'ר'

- 1. ור' יוסף אמר האלקים אמר ר' הונא אפילו טומאה וטומאה (נזיר מב:)
  - 2. מרי דאברהם תלי תניא בדלא תניא (שבת כב.)
  - 3. אדור ברבים דלא אישתי שיכרא (פסחים קז.)

The End Of Their Beginnings:

Two מחלוקתין between ר' הונא:

 ר' הונא הוה ליה ההוא חמרא בההוא ביתא רעיעא ובעי לפנוייה עייליה לרב אדא בר אהבה להתם משכיה בשמעתא עד דפנייה בתר דנפק נפל ביתא ארגיש ר' אדא בר אהבה איקפד סבר לה כי הא דאמר רבי ינאי לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה ויאמר עושין לי נס שמא אין עושין לו נס ואם תימצי לומר עושין לו נס מנכין לו מזכויותיו (תענית כ:)

I want to suggest that ר' הונא doesn't hold of that, and that this is a מחלוקת. I want to suggest that מחלוקת. I want to suggest that אביי holds like ר' הונא אם ר' אדא בר אהבה. ר' אדא בר אהבה

(פסחים ס"ד:)

Also perhaps אמואל also hold like ר' אדא בר אהבה

(שבת לב.)

on the other hand בי said עלי ועל צוארי to the בני בי רב דדיירי בבאגא in regards to them coming to the yeshiva early and late, but not in regards to them returning.

(פסחים ח:)

So perhaps בר אדא בר אהבה also has this distinction between being on the way to doing a מצוה and not on the way to doing a מצוה.

Also perhaps ר' יוסף as well is holding like ר' אדא בר אהבה

דף יומי בדאשובאו ונגוסצ אמם

אמר ר' יוסף זימנא חדא עלית בתר מר עוקבא לבי באני כי נפקי אתאי אשקיין חמרא חד כסא וחשי מבינתא דראשי ועד טופרא דכרעי ואי אשקיין כסא אחרינא הואי מסתפינא דלמא מנכו לי מזכותא דעלמא דאתי והא מר עוקבא דשתי כל יומא שאני מר עוקבא דדש ביה (שבת קמ.)

2. אמר ליה ר' אדא בר אהבה לרב הונא ודידך מאן מגלח להון א"ל חובה חובה תיקברינהו לבניה כולהו שני דר' אדא בר אהבה לא אקיים ליה זרעא לר' הונא (נזיר נז:)

So הונא איסור החולא so they aren't באיסור במקיף אדא בר so they aren't באיסור במקיף, and ר' אדא בר אדא בה says they are באיסור במקיף.

כל הגדול מחבירו (אביי):

What will bring the attraction?

שלח ליה רבא בריה דרבה לר' יוסף ילמדינו רבינו היכי עבדינן א"ל מייתינן נהמא חמימא דשערי ומנחינן ליה אבי פוקרי ומקרי וחזינן ליה אמר אביי אטו כ"ע יעקב אבינו הואי דכתיב ביה כחי וראשית אוני שלא ראה קרי מימיו אלא אמר אביי מעברינן קמיה בגדי צבעונין אמר רבא אטו כולי עלמא ברזילי הגלעדי הואי אלא מחוורתא כדשנין מעיקרא

(יבמות עו.)

He has an attraction:

אמר רב איקא בר אבין אמר רב חננאל אמר רב חלזון ניהוונד הרי היא כגולה ליוחסין אמר להו אביי לא תציתו ליה יבמה היא דנפלה ליה התם א"ל אטו דידי היא דר' חננאל היא אזיל שיילוה לר' חננאל אמר להו הכי אמר רב חלזון ניהוונד הרי היא כגולה ליוחסין (קדושין עב.)

Would someone else have attraction like אב״?

אמר אביי אי מאן דסני לי הוה לא הוה מצי לאוקמיה נפשיה אזל תלא נפשיה בעיבורא דדשא ומצטער אתא ההוא סבא תנא ליה כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו (סוכה נב.)

Was אביי able to be ארים נפשיה?

אמר רבא ומי איכא דעביד עובדא בנפשיה כי האי? (יבמות סד:)

What will bring the attraction?

ר"ש שזורי אומר וגלח הנזיר פתח אהל מועד ולא נזירה שמא יתגרו בה פרחי כהונה אמר לו לדבריך סוטה תוכיח דכתיב בה והעמידה לפני ד' ולא חיישינן שמא יתגרו בה פרחי כהונה אמר להן זו כוחלת ופוקסת זו אינה כוחלת ופוקסת (נזיר מה.-מה:)

דף יומי צדאשוצאו ומנסצ קהם

Daf Yomi Kabbalah and Mysticism the Deepest Secret of the Universe Revealed Right Here:

And who is the Massiah?

ואיזהו המשיח המשוח בשמן המשחה ולא המרובה בבגדים (הוריות יא:)

He is the one annointed with the anointing oil and not the one with the addition of vestments.

המלך

נדדה שנת המלך אמר רבי תנחום נדדה שנת מלכו של עולם וכו. רבא אמר שנת המלך אחשוורוש ממש וכו. (מגילה טו:)

כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק (מגילת אסתר ד:ב)

או אינו אלא פתח אהל מועד ממש אמרת אם כן דרך בזיון הוא (נזיר מה.)

Does he have any friends?

1. רבא אמר שנת המלך אחשוורוש ממש נפלה ליה מילתא בדעתיה אמר מאי דקמן דזמינתיה אסתר להמן דילמא עצה קא שקלי עילויה דההוא גברא למקטליה הדר אמר אי הכי לא הוה גברא דרחים לי וכו..

(מגילה טו:)

- 2. ר' אילעא אמר משום ר' אליעזר אף ערקבלים וחזרתי על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר ולא מצאתי וכשבאתי לפני ר' אליעזר בן יעקב הודה לדברי (פסחים לט.)
- 3. רבא אמר אם ראית תלמיד שלמודו קשה עליו כברזל בשביל רבו שאינו מסביר לו פנים שנאמר והוא לא פנים קלקל מאי תקנתיה ירבה עליו רעים שנאמר וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה כ"ש אם הוכשרו מעשיו בפני רבו מעיקרא (תענית ח.)
  - 4. נחש לשבעה שנים ולאותו רשע לא מצינו חבר (בכורות ח.)
  - 5. ר' פפא אמר אבב חנואתא נפישי אחי ומרחמי אבב בזיוני לא אחי ולא מרחמי (שבת לב.)
  - 6. כמאן אזלא הא דתניא כל הטמאות המסיטות טהורות חוץ מהיסטו של זב שלא מצינו לו חבר בכל התורה כולה (שבת פג:)
    - 7. והר"ן ז"ל פסק שם דגם שבועת העדות אין צריך שם וכינוי, ע"ש, ולא מצאתי לו חבר

(ערוך השלחן יו"ד סימן רל"ז סעיף ט

Burning Hair:

היה נוטל שער ראש נזרו ומשלח תחת הדוד (נזיר מה:)

הוסיפו עליהן של צמר ושל שער (שבת כ:)

דף יומי צדאשוצאו ונגוסצ זהם

"Pot":

דוד (נזיר מה:)

:כנדא

The plural form of this word is כנדי can be found in פסחים ל עמוד for example. I want to say based on this that the singular form of the word is כנדא as we find a similar form by the word for lote tree and lotus where the singular form is כנדא

(פסחים קיא:)

and the plural form is כנדי

(ברכות מ:)

קדירה (סוטה יא.)

A Vort Heard By Rabbi Twerski:

Two years ago Purim daf yomi was holding near פֿסחים דף פּ"ו and last year they were holding in the beginning of יבמות. This year we were holding in נזיר.

Rabbi Twerski has these past two years a typo on his מאכלים it says מאכלים instead of מאכלים.

The vort ties in all the daf yomi מסכתות that purim fell out on.

In שתי אמות היו בשושן הבירה it is mentioned that שתי אמות היו בשושן the¬e were two measuring sticks in the area of the בית המקדש known as the שושן הבירה.

ו יבמות ל"א it is mentioned the נכסי בר שטיא who was חלים (sane) at times and שוטה (not sane) at times.

In נזיר the גמרא begins with תנא אקרא קאי that תנא מן היין the גמרא בקלקולה יזיר עצמו מן היין

(נדרים כא:) תניא רבי יהודה אומר אומרים לו לאדם לב זה עליך אם אמר לאו מתירין אותו

רב ושמואל חד אמר מלך פיקח היה וחד אמר מלך טיפש היה וכו. (מגילה יב.)

חסורי מיחסרא והכי קתני מזגו לו את הכוס ואמר הריני נזיר ממנו הרי זה נזיר אם שיכור הוא ואמר הריני נזיר ממנו אינו נזיר מ"ט כמאן דאמר הרי עלי קרבן הוא (נזיר יא.)

ואם הגיע לשכרותו של לוט אין דבריו כלום ואינו חייב על כל עבירה שיעשה שמשהגיע לשכרותו של לוט אינו בן חיוב

(רמב"ם הלכות נזירות פ"א ה"יב)

דף יומי בזגטובאו ומנספ אמם

So the question asked was if someone is not חייב על כל עבירה שיעשה is he מצווה על כל מצוה שיעשה?

Meaning if someone who is drunk does a מצוה does he get the שכר for doing the מצוה?

So with the מעות מנות that said מאחלים חיים וגולדה it was thought that the פשט was that he is חלים מאחלים חיים וגולדה was thought that the פשט was that he is חייבא and not completely drunk to eliminate the question of if someone is completely drunk does he יוצא doing the מצוה, but Rabbi Twerski said that was just a typo. So it was thought, "A typo two years in a row"?

So perhaps (יבמות ע"ו עמוד א מחוורתא כדשנין מעיקרא (יבמות ע"ו עמוד א), and the vort is that there are two measuring sticks in the בית המקדש, and similarly there are two measuring sticks when evaluating the words of בית המקדש, and there are two measuring sticks when evaluating the words of someone who is drinking and someone who is not drinking at all.

I know that this vort was heard by Rabbi Twerski since he didn't have any cotton in his ears when I said it to him.

הושחרו שיניו וכו. (נזיר נב:)

The תנופה and שיירי מצוה:

The תנופה is complètement (completely in french) שיירי מצוה:

(סוכה לח.)

The תנופה is pas complètement (not completely in french) שיירי מצוה

(נזיר מו.)

יח יח

Two גמרא's that are on דף יח:

בטלה מגילת תענית (ראש השנה יח:)(תענית יח.)

How is this connected to שושן פורים?

The ערוך השלחן writes:

דאע"ג דבטלה מגילת תענית מ"מ בחנוכה ופורים לא בטלה ע"ש ובמגילת תענית גם לפניהם ולאחריהם אסור להתענות

This is why the מרב חנוכה prohibits fasting ערב חנוכה, and the same would have been true for ערב פורים if it wasn't for מענית אסתר being instituted, so we have to fast anyways.

אך באחריהם יש מי שאומר בגמרא (תענית טו:) דמותר ולכן אין להחמיר, אבל בלפניהם אסור ויש מי שאוסר גם בלאחריו [שיירי כנסת הגדולה]. אבל הטור והשלחן ערוך פסקו לעיל סימן תקע"ג ולקמן סימן תרפ"ו דבין לפניהם ובין לאחריהם מותר להתענות דהא דלא בטלה מגילת תענית לעניין חנוכה ופורים זהו בהימים עצמם ולא לפניהם ולאחריהם, דלענין זה גם בחנוכה ופורים בטלה. וכו. וכו. (ערוך השלחן הלכות חנוכה סימן תר"ע סעיף ו)

דף יומי צדאטוצאו ומסצ זהם